

Tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nadany na wniosek Rady Wydziału Lekarskiego I w 2000 r.

Urodził się 26 kwietnia 1924 r. w Crivitz (Meklemburgia-Pomorze Przednie) jako syn pastora. Po ukończeniu gimnazjum humanistycznego w Schwerinie w 1941 wcielony do armii (front wschodni). Studia na Wydziale Medycznym i Stomatologii Uniwersytetu Christiana Albrechta w Kilonii. Dyplom dr. n. med. w 1950 r. (Kilonia), dyplom dr med. dent. – w roku akademickim 1953/1956 (Uniwersytet w Rostocku). Habilitację uzyskał w 1959 r. Od 1953 zatrudniony w Klinice Otolaryngologicznej w Rostocku, od 1960 r. – w Charité na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie. Po ucieczce z Berlina od 1961 r. w Universitätsklinikum Hamburg-Eppendorf. Od 1968 profesor w Medizinische Hochschule Hannover, gdzie zakłada Klinikę Otolaryngologiczną, którą kieruje do emerytury (1993).

Od początku głównym tematem jego badań były zagadnienia związane z patofizjologią słuchu (m.in. pohałasowe uszkodzenia słuchu, badania elektrofizjologiczne słuchu i ich zastosowanie w różnicowaniu etiologii ww. zaburzeń, ośrodkowych zaburzeń słuchu, presbycusis, nagłej głuchoty, choroby Meniere'a i in.) oraz możliwości operacyjne ich poprawy, przede wszystkim zaś możliwości operacyjnego odtworzenia słuchu u osób całkowicie głuchych poprzez zastosowanie wszczepów ślimakowych. Był pierwszym otochirurgiem w RFN, który u dorosłych, i pierwszym na świecie, który u dzieci dokonał wszczepu ślimakowego.

Opublikował ponad 230 prac w czasopismach niemieckich i międzynarodowych. Był także autorem lub współautorem wielu monografii i podręczników, np. *Praxis der Audiometrie*, przetłumaczonej na hiszpański i japoński. Sprawował opiekę merytoryczną nad 6 habilitacjami i 27 doktoratami. Wraz z żoną dr Moniką Lehnardt założył fundację swojego imienia, mającą na celu pomoc dla dzieci z zaburzeniami słuchu.

Piastował liczne funkcje z towarzystwami naukowymi, m.in. Prezydenta Towarzystwa Niemieckich Audiologów i Neurootologów (1969-1973, 1991-1995), Prezydenta Niemieckiego Towarzystwa Otolaryngologów, Chirurgów Szyi i Głowy (1982-1983), Prezesa Niemieckiego Stowarzyszenia Wszczepów Ślimakowych (1987-1999). Członek honorowy Tow. Otolaryngologów Niemieckich, Japońskich, Austriackich i Polskich, członek komisji przy Związkowym Ministerstwie Komunikacji i Związkowym Ministerstwie Obrony oraz członek Kolegium Lekarskiego przy ADAC (Allgemeiner Deutscher Automobil Club).

Za swoją działalność naukową otrzymał liczne odznaczenia i nagrody, m.in. Preis des Berufsverbandes Deutscher Hals-Nasen-Ohrenärzte e.V. für Untersuchungen, Veröffentlichungen und Lehrveranstaltungen der Audiologie (27 maja 1979), Goldene Ehrennadel der Bundesinnung der Hörgeräte-Akustiker (04 października 1984), Dr. Günther Buch-Preis für Arbeiten auf dem Gebiete der Grundlagenforschung (04 grudnia 1985), Förderpreis der Professor Dr. Ludwig Haymann-Stiftung für Verdienste um die Audiologie und das Cochlear Implant (maj 1993), Mousquetaire d'Armagnac (Toulouse 1994), Verdienstkreuz am Bande des Verdienstordens der Bundesrepublik Deutschland (16 czerwca 1995), Honorary Fellowship of the Bionic Ear Institute Melbourne/Australia for outstanding services to the field of cochlear implantation (1997) oraz Große Verdienstkreuz des Verdienstordens der Bundesrepublik Deutschland (5 września 2005). Doktor h.c. Akademii Medycznej w Poznaniu (grudzień 2000) i Uniwersytetu w Rostocku (listopad 2002). Laudację z okazji nadania tytułu doktora h.c. AMMP w 2000 r. wygłosił prof. dr hab. n. med. Zygmunt Szmeja.

Piśmiennictwo:

< https://de.wikipedia.org/wiki/Ernst_Lehnhardt >, dostęp 20 czerwca 2017 r.